

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Tos/20/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7917011979
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kohutová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7917011979.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kohutovej a sudcov JUDr. Evžena Kelija a JUDr. Zuzany Homzovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. marca 2018 v trestnej veci odsúdeného T. Z., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov zo dňa 1. 2. 2018, sp. zn. 5Nt/13/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného T. Z..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného T. Z., nar. XX. XX. XXXX v N. - Š. na povolenie obnovy konania, právoplatne skončeného na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 7T/155/2015 zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť odsúdený T. Z., ktorú aj prostredníctvom obhajkyne písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch uviedol, že sa nestotožňuje s dôvodmi, v zmysle ktorých súd obnovu konania v jeho trestnej veci odmietol, pretože má zato, že sú dané podmienky obnovy konania práve preto, že dodatočne vyšli najavo skutočnosti v podobe dôkazov, ktoré v pôvodnom konaní súdu neboli známe, čoho dôvodom bolo, že v právoplatnom rozhodnutí Okresného súdu Trebišov sp.zn. 7T/155/2015 zo dňa 26.1.2017 ani nemohli byť brané do úvahy.

Má zato, že súd nesprávne vyhodnotil výsluch svedkov E. Z. a L. Z., ktorých výsluch na verejnom zasadnutí vykonal, keď sa súdu zdalo vážne, že títo svedkovia svoje svedecké výpovede, o podstatných skutočnostiach týkajúcich sa zločinu, za ktorý bol uznaný vinným, mohli skôr oznámiť.

S týmto tvrdením sa nestotožňuje, pretože svedkovia náležite odôvodnili, prečo to skôr možné nebolo, najmä pre neexistenciu vzťahových otázok k nemu a jeho rodine a nevedomosti o priebehu trestného konania na skutočnosti im známe z počutia od poškodenej z marca 2015, ako aj ich pracovnú vyťaženosť v zahraničí, a tiež nepravidelnosť, ba až ojedinelosť pobytu v obci N.. Ich výpovede sú logicky štrukturované, bez fabulácií, najmä učené bez pomeru k nemu a jeho rodine v najvyššom stupni škály hodnovernosti a doslova učebnicovým príkladom v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por.

Je toho názoru, že sú to skutočnosti a dôkazy, ktoré sú spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste v jeho trestnej veci, vzhľadom na ktoré je jeho pôvodne uložený trest, aj samotné rozhodnutie o vine nezákonné.

Uznesenie Okresného súdu Trebišov považuje za rozhodnutie v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku, pretože súd sa nevysporiadal náležite s dôkazmi na obnovu konania, ním predloženými.

Stále trvá na svojej nevine, ktorú preukazuje aj správanie poškodenej na verejnom zasadnutí po povolení obnovy konania, ktorej vyhlásenia k svedeckým výpovediam spomenutých svedkov boli rozporuplné, nie vážne a najmä vymyslené, klamlivé tvrdenia o jeho vine, ako aj o tom, že popierala svoje vyhlásenia a rozhovor so svedkami Z., v ktorom priznala, že ruku jej zlomil jej zlý syn Š. N., ktorý ju pobil počas rodinnej oslavy 26.12.2014.

Z dôvodov už vyššie uvedených preto navrhol, aby Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací v zmysle § 194 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a vo veci návrhu na obnovu konania sám rozhodol a tomuto vyhovel, prípadne v zmysle § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na podklade takto podanej sťažnosti krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného T. Z. nie je dôvodná.

Odsúdený T. Z. bol rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 26. 1. 2017, sp. zn. 7T/155/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7. 9. 2017, sp. zn. 7To/44/2017 uznaný vinným zločinom ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 26. 12. 2014 okolo 22.00 hod. v rodinnom dome č. XX/X na ul. Z. v obci N. počas rodinnej oslavy fyzicky napadol F. N., nar. XX. X. XXXX tak, že ju oboma rukami sotil, následkom čoho menovaná spadla na zem a potom ju opakovane najmenej dvakrát udrel palicou z tvrdeného plastu do oblasti ľavej hornej končatiny, čím jej podľa vypracovaného znaleckého posudku č. 9/2015 z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie, spôsobil zlomeninu ľavej vretennej kosti v jej hornej tretine s posunutím úlomkov a pomliaždenie ľavého zápästia, kde z medicínskeho hľadiska sa jedná o úraz ťažký, pri ktorom by doba liečenia a práceneschopnosti mala trvať od 27. 12.2014 do 21. 2. 2015, t.j. 56 dní.

Za to mu bol podľa § 155 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon uloženého trestu súd odsúdeného T. Z. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z uvedeného potom vyplýva, že konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené vo vyššie citovanom ustanovení Trestného poriadku, ktoré by mohli odôvodniť iné ako pôvodne právoplatné rozhodnutie prvostupňového súdu.

Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým také dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, ale aj dôkazy síce v pôvodnom konaní vykonané, ale s novým obsahom odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov. Pritom nezáleží na tom, prečo boli navrhnuté dôkazy doposiaľ neznáme.

Krajský súd z predloženého trestného spisu zistil, že okresný súd na verejnom zasadnutí konanom dňa 1. 2. 2018 v rámci konania o povolení obnovy konania v posudzovanej trestnej veci vypočul navrhnutých svedkov odsúdeným T. Z., a to konkrétne E. Z., L. Z., R. Q. a F. N..

Vzhľadom na tú skutočnosť, že uznesenie okresného súdu s uznesením krajského súdu tvoria jeden celok, nie je potrebné a účelné v tomto rozhodnutí znovu opakovať obsah svedeckých výpovedí L. Z.,

E. Z. a F. N., s ktorými sa prvostupňový súd v napadnutom uznesení náležite vysporiadal a vyhodnotil ich pravdivosť a vierohodnosť.

Na druhej strane ale vzhľadom na uplatnené námietky odsúdeným T. Z. v ním podanej sťažnosti krajský súd považuje za potrebné uviesť, že hodnotenie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi súdu už skôr známymi odôvodniť iné ako pôvodné napadnuté právoplatné rozhodnutie, musí byť vykonané porovnaním doposiaľ vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia s dôkazným významom novotvrdených skutočností alebo novonavrhovaných dôkazov.

Z uvedeného vyplýva, že nestačí nekritické prevzatie novotvrdených skutočností či dôkazov bez ich zhodnotenia vo vzťahu ku skutočnostiam a dôkazom, z ktorých vychádzali pôvodné skutkové zistenia. Nie každá nová skutočnosť či dôkaz sú totiž spôsobilé vyvolať následky predpokladané v ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd zistil, že v rámci konania o povolenie obnovy konania v posudzovanej trestnej veci svedok L. Z. v podstate tvrdil, že poškodená F. N. sa mala na otázku jeho manželky E. Z., niekedy v marci 2015, čo sa jej stalo potom, čo táto videla, že má zranenú ruku, vyjadriť, že ju sotil syn.

Svedkyňa E. Z. taktiež uviedla, že F. N. sa vyjadrila k poranenej ruke tým spôsobom, že ju zhodil alebo sotil syn.

Zároveň je ale potrebné poukázať na výpoveď samotnej poškodenej a súčasne svedkyne F. N., ktorá skutočnosti uvádzané svedkom L. Z. a E. Z. nepotvrdila. Prvostupňový súd vykonal na verejnom zasadnutí dňa 1. 2. 2018 aj konfrontáciu medzi vyššie uvedenými svedkami, pričom svedkyňa F. N. poprela skutočnosti uvádzané svedkom L. Z. a E. Z. s tým, že ich tvrdenia sa nezakladajú na pravde.

V nadväznosti na uvedené krajský súd konštatuje, že v pôvodnom konaní súd vychádzal z výpovede svedkyne F. N. a nepriamo aj zo svedeckých výpovedí R. Q. a F. N., ktorým poškodená bezprostredne po skutku uviedla, že odsúdený, v tom čase obžalovaný T. Z. jej úderom palicou spôsobil poranenie.

V tejto súvislosti je významné a rozhodujúce zistenie vyplývajúce zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgie MUDr. Dušan Hrubalu CSc., ktorý potvrdil mechanizmus vzniku poranení u poškodenej F. N. uvádzaný menovanou.

Vzhľadom na uvedené krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu, pretože dôkazy navrhnuté odsúdeným T. Z. nie sú spôsobilé vzhľadom na dôkazy, z ktorých vychádzal prvostupňový súd v pôvodnom konaní odôvodniť iné rozhodnutie, než k akému dospel okresný súd vo svojom rozsudku zo dňa 26. 1. 2017, sp. zn. 7T/155/2015.

Krajský súd preto na základe týchto skutočností dospel k záveru, že Okresný súd Trebišov postupoval v predmetnej trestnej veci procesne a vecne správne, keď o návrhu odsúdeného T. Z. rozhodol tak, že tento podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.